

اشاره

اگر خانواده‌ها متوجه شوند فرد با دیپلم هنرستان می‌تواند با مهارت و تولید خود کسب درآمد کند، از تحصیل فرزندان خود در هنرستان‌ها استقبال می‌کنند. باید آموزش‌ها را به سمت بازار کار ببریم تا کارهای تولیدی سریع‌تر به درآمد برسند. طرح «آموزش همراه با تولید» در همه رشته‌ها و کارگاه‌ها برگزار می‌شود. در هنرستان با کمبود شدید نیروی اجرایی (معاون) و همچنین نیروهای خدماتی روبه‌رو هستیم. جشنواره یلدا را برای عرضه و فروش طرح‌ها و محصولات تولیدی بچه‌های هنرستان برگزار کردیم. مطالب بالا فرازهایی از سخنان خانم مهندس ناهید خویی، مدیر هنرستان پوراندخت هاشمیان یک قزوین در گفت‌وگو با رشد هنر جوست. متن کامل گفت‌وگو را با هم‌پی می‌گیریم. لطفاً در آغاز، ضمن معرفی، از سابقه تحصیلی و اجرایی خود بگویید.

و از ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۱ نیز مدیر هنرستان شهیدان شالیاب بودم. امسال هم دومین سالی است که در این هنرستان مدیر هستیم.

سابقه تأسیس و قدمت هنرستان و تعداد هنرجویان و کارکنان آموزشی را بیان کنید.

این مرکز آموزشی تا سال ۱۳۷۴ به صورت دبیرستان بود، ولی هنرستان به‌طور مشخص از سال ۹۵ کار خود را شروع کرده است. رشته‌های دایر در این هنرستان، مدیریت خانواده، حسابداری مالی، خیاطی لباس شب عروس و سراجی هستند. این رشته‌ها در سه پایه و یک رشته امور اداری در پایه یازدهم ارائه می‌شوند که سال بعد آخرین گروه از این رشته را در مدرسه داریم. هنرستان فقط معاون دارد و تعداد دانش‌آموزان آن ۲۳۰ نفر است. موقعیت و جایگاه هنرستان در شهر و استان چگونه است؟

تنها هنرستان در استان قزوین هستیم که رشته سراجی را دارد. پارسال و امسال، رتبه‌های برتر را در تدریس و همچنین در کارهای آموزشی همراه با تولید، و رتبه‌های برتر منطقه، استان و کشور را داشتیم. تمام رشته‌ها و کارگاه‌ها در پایه‌های دهم، یازدهم و دوازدهم، طرح آموزش همراه با

سال گذشته در رشته مدیریت خانواده و سراجی، رتبه‌های کشوری، استانی و ناحیه‌ای کسب کردیم

پیدا کردن

هنرستان هاشمیان قزوین

پوراندخت هاشمیان
هنرستان دخترانه
قزوین

تولید را اجرا می‌کنند. در بعضی رشته‌ها درس‌های خارج از استاندارد دهم، برای مهارت‌آموزی بیشتر دانش‌آموزان، ارائه می‌شوند.

از مسائل و مشکلات آموزشی، علمی و اجرایی هنرستان بگوئید.

هنرستان کاملاً دولتی است و ما به علت نبود نیروی اداری و معاون و خدمات، در امور جاری مدرسه از بچه‌ها و اولیای آنان کمک می‌گیریم. اینجا فقط پول کتاب و بیمه و جزوه از دانش‌آموزان گرفته می‌شود. به نظر من، اگر در سانه‌ها کمتر عنوان کنند که مدرسه حق گرفتن پول ندارد، بهتر است. شما می‌دانید که سرانه لازم را به مدرسه نمی‌دهند. پس ما چگونه باید هزینه‌های تعمیر و تجهیز کارگاه‌ها را تأمین و قبض‌ها را پرداخت کنیم. به نظر، اگر حتی پول پسرانه را هم ندهند، اما مواد آموزشی را برای ما تأمین کنند، عالی است. مثلاً پارچه، آرد یا چرم‌های طبیعی و مصنوعی مورد نیاز ما را تأمین کنند، چون همه این‌ها برای مدرسه و خانواده‌ها هزینه‌برند.

ما با کمبود شدید نیروی خدماتی مواجهیم و هنرستان را با کمک خود بچه‌ها و اولیا اداره می‌کنیم. دیگر اینکه برای درس ادبیات فارسی در

پایه‌های دهم و دوازدهم، در هفته دوم آذرماه دبیر آمد. یاد رشته خیاطی، در پایه دوازدهم، اول دی‌ماه دبیر ما تأمین شد. مثلاً در سه ماه اول سال تحصیلی، در درس تعمیرات و اخلاق حرفه‌ای، شش ساعته دبیر نداشتیم.

فقط در یک تابستان، در کارگاه خیاطی، بیش از ۱۷ میلیون تومان هزینه سرویس و تعمیر چرخ‌های خیاطی مدرسه شد

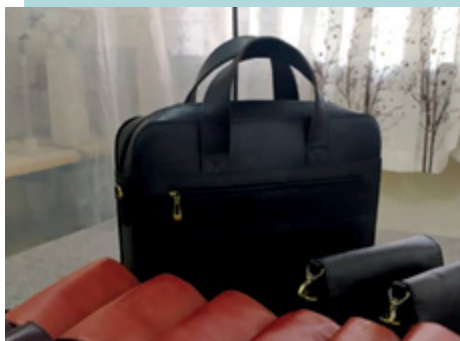
برای اشتغال هنرجویان خود چه تلاش‌ها و اقدامی انجام داده‌اید؟

بچه‌های ما در سه پایه رشته سراجی، در بهمن ۱۴۰۱ در طول دو هفته در اوج سرما و تعطیلی کلیه مدرسه‌های استان، برای وزارتخانه، کیف چرم مردانه به تعداد ۱۱۴ عدد تولید کردند. همچنین، پخت کیک و انواع شیرینی و نان در طرح آموزش همراه با تولید، برای فروش در نمایشگاه بین‌المللی امام خمینی قزوین، اجرا شد. پخت شیرینی و فروش آن برای نمایشگاه در مصالای تهران نیز صورت گرفت. دانش‌آموزان پایه یازدهم

طرح تولید لباس کار برای کارگاه‌ها در رشته‌های دوخت را در تابستان در جریان کارورزی در مدرسه انجام دادند. چاپ نشان‌وارهٔ مدرسه روی لباس کار را نیز دانش‌آموزان پایهٔ دهم خیاطی انجام دادند که برای رشتهٔ مدیریت از رنگ نارنجی، رشتهٔ حسابداری از رنگ آبی، رشتهٔ خیاطی رنگ قرمز و رشتهٔ سراجی نیز زرد استفاده کردند. اواخر آذرماه نیز جشنوارهٔ یلدار برگزار کردیم تا بچه‌ها طرح‌های تولیدی همراه با آموزش خود را به معرض فروش بگذارند. با این برنامه، بچه‌ها با بازار کار بیرون آشنا شدند.

به نظر شما برای افزایش استقبال دانش‌آموزان از تحصیل در هنرستان‌ها چه طرح‌ها و شیوه‌هایی مناسب است؟

اینکه تا می‌توانیم آموزش‌ها را ببریم سمت بازار کار و کارهای تولیدی، تا سریع‌تر به درآمد و پول برسند. این کار ذوق و گرایش بچه‌ها را بیشتر می‌کند. متأسفانه تاکنون این‌گونه بوده است که همیشه معدل پایین‌ها را هدایت می‌کردند به سوی مدرسه‌های فنی، اما الان به‌جز موضوع معدل، هزینه هم هست. هنرستان‌ها لوازم و مواد مصرفی زیادی نیاز دارند و این هزینه خرجی را روی دوش خانواده‌ها می‌گذارد. مثلاً دانش‌آموز رشتهٔ خیاطی باید حداقل پارچه و نخ را تهیه کند تا بتواند دامن و بلوز و شلوار مربوط به درس‌ها را بدوزد و اگر عملی کار نکنند، درس را متوجه نمی‌شود. به این خاطر، خانواده‌ها همچنان خواهان تحصیل فرزندانشان در مدرسه‌های نظری هستند. اما اگر آگاهی مردم بیشتر شود و آن‌ها متوجه شوند که دیپلم هنرستان می‌تواند به کسب درآمد برسد و آن دیپلم خیلی بهتر از دیپلمی است که هیچ مهارت و کسب درآمدی نداشته باشد، وضع تغییر خواهد کرد.

می‌توانیم آموزش‌ها را ببریم سمت بازار کار و کارهای تولیدی، تا سریع‌تر به درآمد و پول برسند. این کار گرایش بچه‌ها را بیشتر می‌کند